

Sygn. akt VIII C 1771/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa A. W. i K. P.

przeciwko PHU (...) M. K., (...) Spółce jawnej w Ł.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki A. W. kwotę 6.183,86 zł (sześć tysięcy sto osiemdziesiąt trzy złote i osiemdziesiąt sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:
  - a) od kwoty 5.876,36 zł (pięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt sześć złotych i trzydzieści sześć groszy) od dnia 10 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty,
  - b) od kwoty 307,50 zł (trzysta siedem złotych i pięćdziesiąt groszy) od dnia 22 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda K. P. kwotę 6.183,86 zł (sześć tysięcy sto osiemdziesiąt trzy złote i osiemdziesiąt sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:
  - c) od kwoty 5.876,36 zł (pięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt sześć złotych i trzydzieści sześć groszy) od dnia 10 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty,
  - d) od kwoty 307,50 zł (trzysta siedem złotych i pięćdziesiąt groszy) od dnia 22 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 4.317 zł (cztery tysiące trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje zwrócić na rzecz powodów solidarnie za środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 236 zł (dwieście trzydzieści sześć złotych) tytułem nadpłaconej opłaty sądowej od pozwu;
5. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 1.709,11 zł (jeden tysiąc siedemset dziewięć złotych i jedenaście groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 1771/17

UZASADNIENIE

W dniu 22 sierpnia 2017 roku powodowie A. W. i K. P., reprezentowani przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczyli przeciwko pozwanemu PHU (...) M. K., (...) Spółce jawnej w Ł. powództwo o zapłatę solidarnie kwoty 10.715

zł, tytułem części roszczenia, wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 10.100 zł od dnia 10 sierpnia 2017 roku i od kwoty 615 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, ponadto wniesi o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik podniósł, iż powodowie są współwłaścicielami samochodu marki C. (...) o nr rej. (...). W marcu 2017 roku przedmiotowy pojazd został wstawiony do warsztatu pozwanego, celem wymiany oleju wraz z filtrem. Zlecone czynności zostały przeprowadzone w sposób nieprawidłowy, na skutek czego doszło do powstania nieszczelności w filtrze oleju i wycieku oleju, co doprowadziło do zatarcia układu korbowego i uszkodzenia silnika. Po awarii powodowie wezwali pozwanego do naprawienia szkody i otrzymali wówczas informację, że pozwany objęty jest w ramach OC ochroną ubezpieczeniową. W następstwie powyższego powodowie zgłosili szkodę ubezpieczycielowi pozwanego. Ten w toku postępowania likwidacyjnego dokonał oględzin samochodu i sporządził kosztorys naprawy. Ostatecznie ubezpieczyciel odmówił jednak wypłaty świadczenia podnosząc, że nie odpowiada za szkody powstałe w wyniku wadliwie wykonanej usługi. Po otrzymaniu decyzji ubezpieczyciela powodowie, pismem doręczonym pozwanemu w dniu 19 lipca 2017 roku, bezskutecznie wezwali go do zapłaty odszkodowania. Następnie, celem ustalenia przyczyn szkody, jej zakresu i wysokości, zlecieli wykonanie opinii niezależnemu rzeczoznawcy, który wyliczył szkodę na kwotę 14.806,49 zł. Z tytułu sporządzenia prywatnej opinii powodowie ponieśli koszt w wysokości 615 zł. Po wydaniu opinii pozwany po raz drugi został wezwany do zapłaty kosztów naprawy. Również tym razem wezwanie okazało się nieskuteczne. **(pozew k. 11-13v)**

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu przyznała, że w dniu 17 marca 2017 roku wykonała w pojeździe marki C. usługę wymiany filtra wraz z olejem. Po upływie około 3 miesięcy zgłosił się do niej powód informując, że doszło do zatarcia silnika. Zaproponowano mu wówczas diagnostykę i naprawę, powód nie był jednak zainteresowany tymi usługami, a jedynie informacją, czy pozwany posiada polisę OC, na co otrzymał odpowiedź twierdzącą. Po zgłoszeniu szkody ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania i wówczas strona powodowa zwróciła się do pozwanego. Roszczenie powoda nie zostało jednak uwzględnione, bowiem w ocenie pozwanego, ewentualne skutki złego zamontowania filtra oleju winny ujawnić się niezwłocznie, w sposób zauważalny dla kierującego pojazdem. Tymczasem w przedmiotowej sytuacji uszkodzenie silnika zostało zgłoszone dopiero po upływie 3 miesięcy. Pozwany wskazał ponadto, że dochodzona kwota jest znacznie zawyżona, a nadto, że to na użytkowniku pojazdu ciąży obowiązek sprawdzania poziomu oleju w silniku, w szczególności po zmianie filtrów i wymianie oleju. Skoro więc powodowie uchybili powyższej powinności, to oni ponoszą odpowiedzialność za nieprawidłowe użytkowanie pojazdu i jego uszkodzenie. **(odpowiedź na pozew k. 44-48)**

W toku dalszego procesu stanowiska stron nie uległy zmianie. W piśmie procesowym z dnia 16 sierpnia 2018 roku powodowie rozszerzyli powództwo o kwotę 1.652,72 zł, wnosząc o zasądzenie od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwoty 11.752,72 zł (10.100 zł + 1.652,72 zł) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 615 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Ostatecznie, w piśmie procesowym z dnia 17 stycznia 2019 roku, wniesi o zasądzenie od pozwanego na rzecz każdego z powodów kwot po 6.183,86 zł (5.876,36 zł + 307,50 zł). **(pismo procesowe k. 56-58, k. 124, k. 167, protokół rozprawy k. 72-74, k. 150-156, k. 169-174, k. 179)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie A. W. i K. P. są współwłaścicielami samochodu marki C. (...) o nr rej. (...), rocznik 2010. Pojazd ten powodowie zakupili w Polsce, od osoby prywatnej, jako samochód używany.

W dniu 17 marca 2017 roku powodowie udali się do pozwanego celem wykonania w przedmiotowym pojeździe usługi wymiany filtra oleju wraz z olejem. Usługa ta została wykonana, a z jej tytułu powód uiścił kwotę 199 zł. Zarówno olej, jak i filtr oleju, zostały dostarczone przez pozwanego. **(dowód z przesłuchania powoda 00:06:34-00:41:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 8 maja 2018 roku w zw. z 00:55:16 elektronicznego**

protokołu rozprawy z dnia 24 października 2018 roku, zeznania świadka J. S. (1) 00:16:28-00:44:59 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 października 2018 roku, faktura k. 22, okoliczności bezsporne)

Po wymianie opisanych części/płynów eksploatacyjnych silnik w pojeździe marki C. działał prawidłowo. Po upływie ok. 4-5 dni od wizyty u pozwanego powódka spostrzegła plamę oleju pod pojazdem, o czym poinformowała powoda. K. P. udał się wówczas na miejsce postoju pojazdu i po potwierdzeniu wycieku oleju skontaktował się telefonicznie z J. S. (2), celem zgłoszenia zaobserwowanej usterki. J. S. (2) zaproponowała w rozmowie, że przywiezie olej, co umożliwi dojazd samochodem do warsztatu. Po uzupełnieniu oleju powód pojechał do pozwanego warsztatu, gdzie samochód został poddany diagnostyce. W jej toku stwierdzono pęknięcie uszczelki w filtrze oleju, co było skutkiem jego nieprawidłowego montażu. Filtr został wymieniony na nowy, uzupełniono ponadto poziom oleju i pojazd wydano powodowi. Po odebraniu auta powodowie nie zaobserwowali nieprawidłowej pracy silnika, a w pojeździe tym nie zapalała się kontrolka oleju. **(dowód z przesłuchania powoda 00:06:34-00:41:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 8 maja 2018 roku w zw. z 00:55:16; 00:55:16-01.22:23 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 października 2018 roku, dowód z przesłuchania powódki 01:24:44-01:32:52 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 października 2017 roku, zeznania świadka J. S. (1) 00:16:28-00:44:59 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 października 2018 roku, okoliczności bezsporne)**

W czerwcu 2017 roku powodowie udali się w dłuższą podróż poza miasto. W czasie drogi powrotnej powód zaobserwował brak mocy w pojeździe. Po dojechaniu do Ł. powód zatrzymał pojazd, chcąc sprawdzić, czy nie doszło do ponownego wycieku oleju, nie zauważył jednak plamy oleju pod pojazdem. Gdy powód usiłował uruchomić samochód okazało się to niemożliwe. Podejrzewając problem z zapłonem powód odholował samochód do elektryka. Ten naprawił rozrusznik, który uległ spaleni, co jednak nie zlikwidowało problemu z uruchomieniem samochodu. Pojazd wprawdzie „odpalał”, silnik nie wchodził jednak na obroty i po chwili gasł. Elektryk zasugerował wówczas usterkę silnika, w następstwie czego powód oddał pojazd do warsztatu przy ul. (...) w Ł.. Tam mechanik, po wstępnych oględzinach, stwierdził wadę silnika. **(dowód z przesłuchania powoda 00:06:34-00:41:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 8 maja 2018 roku w zw. z 00:55:16; 00:55:16-01.22:23 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 października 2018 roku)**

Po otrzymaniu diagnozy powód skontaktował się z pozwanym, celem ustalenia, czy posiada on polisę OC. Po otrzymaniu odpowiedzi twierdzącej powód zgłosił szkodę do ubezpieczyciela pozwanego. **(dowód z przesłuchania powoda 00:06:34-00:41:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 8 maja 2018 roku w zw. z 00:55:16 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 października 2018 roku, zeznania świadka J. S. (1) 00:16:28-00:44:59 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 października 2018 roku, okoliczności bezsporne)**

W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel pozwanego – (...) S.A., dokonał oględzin pojazdu, w oparciu o które ustalił koszt naprawy pojazdu na kwotę 7.676,57 zł. Do wymiany ubezpieczyciel zakwalifikował filtr oleju, uszczelkę miski olejowej, wał korbowy, zestaw łożysk wału korbowego, łożyska korbowe (zestaw), łożysko wału korbowego oraz olej.

Decyzją z dnia 29 czerwca 2017 roku (...) odmówił uznania odpowiedzialności za roszczenie wskazując, iż zgodnie z zapisami OWU, ubezpieczyciel nie odpowiada za szkody powstałe w mieniu ruchomym, powierzonym do obróbki, naprawy, czyszczenia, konserwacji, serwisowania lub innych usług o podobnym charakterze oraz powstałe po wydaniu powierzonego mienia, jeżeli są następstwem wadliwie wykonanej usługi. **(decyzja k. 23-23v.; z akt szkody na płycie CD: kalkulacja naprawy)**

Pismem z dnia 17 lipca 2017 roku powodowie wezwali pozwanego do zapłaty kwoty 7.676,57 zł tytułem odszkodowania. W odpowiedzi na powyższe pozwany nie uznał kierowanych względem niego roszczeń, podnosząc, że pomiędzy wykonaną usługą a szkodą upłynął trzymiesięczny okres, co prowadzi do wniosku, iż uszkodzenie pojazdu nie było

wynikiem wykonania tej usługi. Pozwany podważył ponadto wysokość szkody. **(wezwanie do zapłaty k. 24, potwierdzenie odbioru k. 25-26, pismo k. 50-51, okoliczności bezsporne)**

Wobec stanowiska pozwanego powodowie zwrócili się do rzeczoznawcy samochodowego celem ustalenia zakresu i przyczyny uszkodzenia, a także kosztów naprawy silnika. W treści opinii rzeczoznawca stwierdził, że silnik uległ awaryjnemu uszkodzeniu na skutek zatarcia się układu korbowego, będącego wynikiem pracy silnika bez należytego smarowania spowodowanego brakiem oleju. Brak oleju spowodowany był wyciekami oleju z silnika przez nieszczelny filtr oleju. Koszt naprawy silnika został oszacowany na kwotę 14.806,49 zł. Z tytułu zleconej opinii powodowie ponieśli wydatek w kwocie 615 zł. **(dowód z przesłuchania powoda 00:06:34-00:41:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 8 maja 2018 roku w zw. z 00:55:16 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 października 2018 roku, opinia k. 30-31, kalkulacja naprawy k. 32-33v., faktura k. 34, okoliczności bezsporne)**

Pismem z dnia 1 sierpnia 2017 roku powodowie wezwali pozwanego do zapłaty kwoty 14.806,49 zł tytułem odszkodowania. **(wezwanie do zapłaty k. 27, potwierdzenie odbioru k. 28-29, okoliczności bezsporne)**

W dniu 14 września 2017 roku powód zakupił używany silnik wraz z osprzętem do samochodu marki C. (...) za kwotę 9.350 zł, zestaw rozrządu (138,01 zł), pompę wody (212 zł) oraz filtr oleju (54 zł), a następnie zlecił wymianę uszkodzonego silnika na zakupiony. Na zakupiony silnik powód otrzymał 30-dniową gwarancję rozruchową. **(faktura k. 64, k. 65, k. 66, gwarancja rozruchowa k. 64v., okoliczności bezsporne)**

Przyczyną uszkodzenia silnika w samochodzie marki C. (...) o nr rej. (...) było wadliwa od strony technicznej i standardów warsztatowych wymiana oleju silnikowego – montaż obudowy wkładu filtra oleju, przez pracowników pozwanego. Widoczne na bloku silnika w rejonie obudowy filtra oleju oraz na wzmocnieniu bocznym przednim prawym wskazują na możliwy wyrzut oleju silnikowego z rejonu obudowy wkładu filtra oleju, który odbywał się, gdy w układzie smarowania występowało nadciśnienie tego oleju. Na skutek powyższego doszło do zniszczenia panewek korbowodowych, uszkodzenia panewek głównych (ślady tarcia suchego) oraz czopy wału korbowodowego (ślady tarcia, zarysowania, przebarwienia od działania czynnika termicznego), które to uszkodzenia są charakterystyczne dla spadku ciśnienia oleju w układzie smarowania silnika. Spadek ciśnienia oleju mógł być wynikiem nieszczelności układu smarowania – błędnego montażu obudowy wkładu filtra oleju. Ujawnienie się powyższej wady nie miało związku z upływem czasu, a ze sposobem użytkowania pojazdu. W praktyce możliwe jest powstanie tarcia suchego na elementach układu korbowego, o ile zrzut oleju powstanie na tyle gwałtownie, że nie zarejestruje tego przed wyłączeniem silnika układ czujnikowy tego parametru.

Koszt naprawy samochodu powodów przy użyciu części oryginalnych, zastosowaniu technologii naprawy producenta pojazdu oraz stawki za robociznę na poziomie 100 zł netto, mógł wynieść 17.236,17 zł. Koszt wymiany silnika na używany i przystosowanie go do eksploatacji w sposób pozwalający utrzymać gwarancję sprzedającego na silnik (wymiana płynów i olejów eksploatacyjnych) mógł wynieść 11.752,72 zł (przy uwzględnieniu ceny silnika wynikającej z załączonej do akt sprawy faktury k. 64). **(pisemna opinia biegłego P. K. wraz z załącznikami k. 85-115, pisemna uzupełniająca opinia biegłego P. K. k. 138-142, ustna uzupełniająca opinia biegłego P. K. k. 169-173)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął również dowód z przesłuchania powodów oraz zeznania świadka J. S. (1). Sąd oparł się ponadto na jasnej, pełnej i wewnętrznie niesprzecznej opinii biegłego sądowego P. K.. Oceniając opinię biegłego Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania jej wniosków, jest ona bowiem rzetelna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący wyjaśnia budzące wątpliwości kwestie. Biegły opracował opinię w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, rozważył wszelkie istotne dla wydania opinii kwestie, odniósł się ponadto do zgłoszonych przez pełnomocnika pozwanego zarzutów. Podnieść należy, że biegły dokładnie przeanalizował możliwe przyczyny awarii silnika w pojeździe marki C., dochodząc do wniosku, iż mogła być ona

wynikiem złego zamontowania obudowy wkładu filtra oleju przez pracowników pozwanego. Biegły zwrócił uwagę na występowanie szeregu charakterystycznych śladów oleju i uszkodzeń w obrębie konstrukcji silnika, które są charakterystyczne dla spadku ciśnienia oleju w układzie smarowania silnika, który mógł być wynikiem nieszczelności układu smarowania wywołanej błędnym montażem filtra oleju. Wyjaśnił przy tym, że to nie upływ czasu, a sposób eksploatacji miały wpływ na ujawnienie się wady w pojeździe powodów. Wskazał, że niewielkie uszkodzenie panewek głównych (zniszczeniu uległy panewki korbowodowe) świadczą o możliwości powstania tarcia suchego na elementach układu korbowego, będącego wynikiem gwałtownego zrzutu oleju, który nie został zarejestrowany przed wyłączeniem silnika przez układ czujnikowy tego parametru. W zakresie kosztów naprawy pojazdu powodów biegły podniósł, że przy użyciu zakupionego przez powoda silnika i części dodatkowych, wyniósłby on 11.752,72 zł. Dodał, że poza wymianą silnika konieczne z punktu widzenia procesu naprawy było przeprowadzenie wymiany elementów napędu układu rozrządu, oleju silnikowego, filtra oleju i powietrza. W pisemnej opinii uzupełniającej biegły wyjaśnił, że stopień uszkodzenia panewek zależy od ich odległości od pompy olejowej. Spadek ciśnienia oleju powoduje bowiem w pierwszej kolejności zanik tzw. filmu oleju (warstwa oleju) w miejscach, gdzie występują największe chwilowe obciążenia, tj. na czopach głównych i korbowodowych na wale korbowym. Spadek ciśnienia ma także wpływ na sposób smarowania wałka rozrządu, który jest jednak mniejszy i dlatego w jego obrębie stan awaryjny powstanie później, niż na wale korbowym. Tempo występowania stanu awaryjnego może być przy tym uzależnione od właściwości oleju, np. lepkości, gęstości. Na okoliczność objawów braku prawidłowego ciśnienia oleju w silniku biegły wskazał, że objawami tymi są sygnały świetlne i dźwiękowe. W zależności od tempa spadku ciśnienia oleju w układzie smarowania będzie występowało zmniejszenie prędkości obrotowej silnika, jako skutek zacierania się panewek i czopów. Biegły ponownie zwrócił przy tym uwagę, że mogło dojść do procesu zacierania się silnika, jako skutku uszkodzenia uszczelki filtra oleju, bez sygnalizacji niskiego poziomu oleju. Dodał, że brak jest norm, na podstawie których można byłoby określić wpływ użytkowania pojazdu z symptomami awarii na jej rozmiar. Nie można wykluczyć, że po zaprzestaniu jazdy samochodem w chwili stwierdzenia tych symptomów, stan elementów uszkodzonych i tak kwalifikowałby je do wymiany. Na okoliczność możliwości innej naprawy pojazdu powodów, aniżeli wymiany silnika, biegły wskazał, że koniecznym byłaby naprawa wału korbowego (o ile sposób uszkodzenia czopów kwalifikowałby je jeszcze do takiej operacji), wymiana panewek, uszczelki, filtrów, pompy olejowej, elementów napędu rozrządu. Koszt naprawy musiałby uwzględniać także sprawdzenie i prawdopodobnie regenerację głowicy. Na możliwe koszty wpływ miałby również stan gładzi cylindrowych, tłoków i pierścieni tłokowych. Biegły wyjaśnił ponadto, że jeśli przed dolaniem oleju przez pracowników pozwanego występowały nawet początkowe ślady zacierania się panewek i czopów korbowodowych, to w oleju mogłyby być widoczne niewielkie ślady opiłków, co można było sprawdzić poprzez dokonanie spuszczenia oleju (pozwany dokonał wyłącznie wymiany filtra). Biegły zwrócił również uwagę, że przybyła na miejsce wycieku J. S. (2), jako profesjonalista, winna zarządzić holowanie pojazdu do warsztatu, bowiem w zastanych przez nią warunkach diagnoza powstania plamy oleju nie była możliwa, a kontynuowanie jazdy mogło wiązać się z dalszym niekontrolowanym i w nieokreślonym zakresie zrzutem oleju. W ustnej opinii uzupełniającej biegły dopuścił możliwość braku wycieku oleju podczas użytkowania samochodu przez powódkę w czasie poprzedzającym jego zaparkowanie i powstanie plamy oleju. Jazda na krótkich odcinkach mogła nie wywołać efektu rozszczelnienia układu olejowego w widoczny sposób, nierozgrzany olej jest bowiem gęsty i trudniejsze jest jego wydobywanie się nawet przez nieszczelność. W dalszej kolejności biegły powtórzył, że w praktyce może zaistnieć sytuacja, gdy ciśnienie oleju utrzymuje się jeszcze na minimalnym poziomie, nieskutkującym zadziałaniem kontrolki, a poziom oleju jest niski. Dodał, że ściekający z górnych części silnika rozgrzany olej mógł pod własnym ciężarem wypływać przez częściowo uszkodzoną uszczelkę. Z technicznego punktu widzenia nie oznacza to jednak, że poziom oleju w chwili rozpoczęcia wycieku był niższy od wymaganego normami producenta. Biegły po raz kolejny zakwestionował przy tym decyzję osoby reprezentującej pozwanego o dolaniu oleju, podkreślając, że samochód powodów powinien zostać odholowany do warsztatu. Zwrócił jednocześnie uwagę, że w zależności od stanu silnika, nawet niewielki zanik smarowania może spowodować zatarcie silnika. W ocenie biegłego, jeśli powód dbał o pojazd, sprawdzał poziom oleju i go dolewał, to jedynie wydłużył okres, kiedy wystąpił stan awaryjny. Na tempo jest wystąpienia miał przy tym wpływ przede wszystkim sposób powiększenia się odległości między czopem a panewką, co doprowadziło do powstania ponadnormatywnych luzów pomiędzy tymi elementami, a w konsekwencji do wzmożenia procesu suchego tarcia, gdzie olej jest podawany pomiędzy czop a panewkę. Ponadnormatywna odległość skutkowała bowiem dodatkowym wpływem oleju na boki. Odnośnie rozbieżności pomiędzy wydaną przez siebie opinią a ekspertyzą (...), biegły

wskazał, że ubezpieczyciel zastosował nie tylko części nieoryginalne, ale nadto dokonał pomniejszenia 30% wartości wszystkich części, nie uzasadniając takiego działania. (...) przyjął przy tym wyłącznie 7 elementów do wymiany, wobec 17 przyjętych w opinii. Biegły podkreślił przy tym, że pomimo dopuszczenia do obrotu części nieoryginalnych nieznana jest ich jakość, nadmieniając, że rekomendacja możliwości stosowania części innych niż oryginalne dotyczy samochodów starszych niż 10 lat.

Po wydaniu przez biegłego P. K. ustnej opinii uzupełniającej strony nie zgłosiły do niej żadnych zastrzeżeń, nie wносиły również o jej uzupełnienie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości, w kształcie po ostatecznej modyfikacji dokonanej pismem procesowym z dnia 17 stycznia 2019 roku.

Odpowiedzialności pozwanego znajduje oparcie w przepisie art. 471 k.c., w myśl którego, dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Godzi się przypomnieć, że odpowiedzialność kontraktowa dłużnika powstaje, jeżeli spełnione zostaną łącznie następujące przesłanki: po stronie wierzyciela powstanie szkoda w postaci uszczerbku majątkowego (1), która musi być spowodowana niewykonaniem lub nienależyte wykonanym zobowiązaniem przez dłużnika (2), a jednocześnie zachodzi związek przyczynowy między faktem nienależytego wykonania lub niewykonania zobowiązania a poniesioną szkodą (3). Niewątpliwie uzupełnieniem regulacji art. 471 k.c. jest norma art. 472 k.c., zgodnie z którą, jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo z czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności, a także norma art. 474 k.c., w razie wykonywania zobowiązania przez pracowników dłużnika, osób z których pomocą dłużnik zobowiązanie wykonuje, jak również, którym wykonanie zobowiązania powierza.

Ciężar dowodu istnienia wymienionych przesłanek, a zatem faktu rodzącego odpowiedzialność z art. 471 k.c., istnienia związku przyczynowego oraz powstania szkody, na skutek działania pozwanego, ciążył na powodach, jako osobach, które z tychże faktów wywodziły skutki prawne, stosownie do treści art. 6 k.c., co znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Nie powielając powyższych ustaleń faktycznych i szczegółowej oceny dowodów, uznać należało, że w przedmiotowej sprawie powodowie wykazali, że na skutek działania pozwanego doznali określonej, konkretnej szkody majątkowej, wskazując jej zakres i dowodząc wysokości szkody, a także, że między tym działaniem a powstałą szkodą istnieje związek przyczynowy.

Opinia biegłego w powiązaniu z resztą zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie dowiodła, że awaria silnika w pojeździe powodów była wynikiem złego zamontowania obudowy wkładu filtra oleju przez pracowników pozwanego.

Rozmiar szkody Sąd ocenił w oparciu o opinię biegłego sądowego, której strony ostatecznie nie kwestionowały. W myśl przepisu art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Zgodnie z przyjętym zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie poglądem pod pojęciem szkody należy rozumieć różnicę pomiędzy stanem majątku poszkodowanego, jaki zaistniał po zdarzeniu wywołującym szkodę, a stanem tego majątku, jaki istniałby, gdyby nie doszło do zdarzenia szkodzącego. Co do zasady wysokość odszkodowania winna odpowiadać kosztom usunięcia wskazanej wyżej różnicy w wartości majątku poszkodowanego. Podmiot odpowiedzialny jest zobowiązany zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia poprzedniego stanu rzeczy uszkodzonej, do których należy zaliczyć w zasadzie także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy (por. wyrok Sądu Najwyższego z 20 października 1972 r., II CR 425/72, OSNCP

1973, nr 6, poz. 111). W przedmiotowej sprawie celem naprawy pojazdu powodowie nabyli używany silnik z tzw. gwarancją rozruchową na 30 dni za kwotę 9.000 brutto, nabyli również inne części niezbędne do wymiany elementów napędu układu rozrządu, olej silnikowy, filtr oleju i wkład filtra powietrza (co także zostało udokumentowane), a zgodnie z opinią biegłego, z technicznego punktu widzenia te dodatkowe wymiany były niezbędne w procesie naprawy pojazdu. Z tej przyczyny, przy uwzględnieniu rodzaju części użytych do naprawy, koszty przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego zostały ustalone, zgodnie z opinią biegłego, na kwotę 11.752,72 zł.

Do należnego powodom odszkodowania należało także wliczyć uzasadniony i celowy wydatek w wysokości 615 zł, jaki powodowie ponieśli tytułem opinii zleconej rzeczoznawcy. Wnioski tej opinii dały bowiem powodom rozeznanie czy i w jakiej wysokości mogą dochodzić odszkodowania, co wymagało posiadania wiadomości specjalnych.

Powodowie są współwłaścicielami pojazdu, a zgodnie z art. 197 k.c. należało przyjąć, że ich udziały we współwłasności są równe, co uzasadniało zasądzenie odszkodowania na rzecz powodów w dwóch równych częściach (jak w punkcie 1 i 2 sentencji wyroku).

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. Powodowie wygrali proces w całości, dlatego też byli uprawnieni do żądania zwrotu kosztów procesu w pełnej wysokości. Koszty poniesione przez powodów wyniosły łącznie 4.317 zł i obejmowały: opłatę sądową od pozwu 300 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, koszty zastępstwa radcowskiego w kwocie 3.600 zł oraz wykorzystaną w pełni zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego 400 zł. Powodowie, jako współwłaściciele pojazdu w udziałach o wielkości jednej drugiej, domagali się zasądzenia odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy, zatem należało uznać, że łączyło ich współuczestnictwo materialne, o którym mowa w przepisie art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c. Zgodnie z przepisem art. 74 k.p.c., każdy ze współuczestników miał oczywiście prawo samodzielnie popierać sprawę i korzystać z pomocy prawnej zawodowego pełnomocnika, niezależnie jednak od liczby współuczestników przedmiot sprawy będący podstawą obliczenia wynagrodzenia radcy prawnego był w zakresie roszczeń majątkowych jeden, co uzasadniało zasądzenie jednego wynagrodzenia, którego wysokość została ustalona zgodnie z art. 98 § 3 k.p.c. (por. postanowienie SO w Łodzi z dnia 21 sierpnia 2018 roku w sprawie III Cz 1147/18).

Na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał zwrócić na rzecz powodów solidarnie ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 236 zł tytułem nadpłaconej opłaty sądowej od pozwu (uiszczona 536 zł – należna 300 zł = 236 zł nadpłacona).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 1.709,11 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, na które złożyło się wynagrodzenie biegłego (w zakresie, a którym zostało ono tymczasowo pokryte ze środków Skarbu Państwa).

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.